

صحيفة الحسن عليه السلام

[275] می باشد)، آنان علی علیه السلام و یاران و پیروان او هستند. آنگاه امام خارج

شد در حالیکه به معاویه می گفت: بجش پیامد آنچه خود کسب کرده و بدست آوردی، و آنچه خداوند برای تو و آنان از خواری در دنیا و عذاب دردناک در آخرت آماده کرده است. معاویه به اصحابش گفت: و شما نیز پیامد عمل خود را بجشید، ولید بن عقبه گفت: سوگند به خدا تو بسیار بیشتر از ما چشیدی، و تنها بر تو جسارت نمود. معاویه گفت: آیا به شما نگفتم که نمی توانید از مقام او بکاهید، چرا از آغاز فرمانم را اطاعت نکردید و خواستید از او یاری بخواهید ولی شما را مسخره نمود، سوگند به خدا بر نخاست تا آنکه خانه بر من تاریک گردید، و خواستم او را دستگیر کنم، امروز وبعد از آن برای شما خیر و نیکی وجود ندارد. مروان بن حکم این ماجرا را شنید، نزد آنان آمد و گفت: چرا مرا حاضر نکردید، سوگند به خدا او و پدر و خاندانش را به گونه ای ناسزا می گویم که کنیزان و بنده ها آن را در رقصهای خود بخوانند، معاویه نزد امام حسن علیه السلام فرستاد، هنگامی که فرستاده نزد ایشان آمد امام فرمود:
